

Η ΔΗΜΟΔΗΣ ΠΟΙΗΣΙΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΝΑΝΟΥΡΙΣΜΑΤΑ

Κομήσουν, καλορούζικο και λαχανικό, που σ' έχει αφέντης δικαίως καλομελετημένο.
Κομήσουν πού νά σε χαρού μη μη απο σ' έγέννα
και διάφορης όπων σ' έσαι σε κάθη καλό από σένα.
Ο υπνος μου στά μάτια σ' τη γη είμαι μου στή χαρά σου
και διάφορης σου μετ' έμαι να κάμιουν τα προικά σου.
Ο υπνος θρέψει τα παιδιά και διάφορης σου
και νικά δικαίως τα καλοντερερώνει.

'Ο υπνος το παρακαλεί και έκεινο δεν κομπάται,
έχει τά μάτια του άνοικτά και μού παραπονάται.
'Ο υπνος στά ματάκια του και διάφορης στήν κεφαλή του
και δικαίως την Παναγιτσάκι το Χριστός νάναι πάντα μαζί του.
'Ο υπνος το παρακαλεί και έκεινο δεν κομπάται,
πάνω νά το στείλω στό σκολειό και μού παραπονάται.
Δάσκαλε, το παιδιά μου νά μη μού το μαλώνει,
τ' είνε μικρό, τ' είνε ξανθό, τ' είνε και χαϊδευμένο
και τώραν και διάφορης στό γάμο καλεμένο.

Κομήσουν, βέργα μάλαμα, κομήσουν, βέργα μάτικη,
όπου σ' στέλνει δικαίως πετούσει τούς βεζέντρους.
Κομήσουν πού σαν δάβουν τά ρούχα σου στήν Πάλη
και σού τ' αποτελείωνταν σαρανταδικά μαστόφοι.
'Ο ξενά βάνε μάλαμα και δικαίως το μετάξι
και οι άλλοι σ' αποδέλνιστοι τόν ώδανό με τ' άστρι.

Κομήσουν, χαϊδευμένο μου, και διάφορης στήν σού
(κάνω)
μαλαματένια κάμαρη και μέσα θά σε βάνω.
Κολλάω στήν πόρτες μάλαμα, στά παραθύρων α-
(στήμα
και στή δική σου κάμαρη διαμάντια και ξαρτείρια.

ΜΕ ΔΥΟ ΛΟΓΑΚΙΑ

Ο ΚΑΒΟΥΡ ΣΤΟ ΣΗΙΤΙ ΤΟΥ

'Ο μέγας πολιτικός της Ιταλίας -Καβούρ- φερόνταν οικειότατα πρός τό υπηρετικό προσωπικό του και διώσις προς μάχη γρούν υπηρέτων του πού τήν είχε κοντά τον δεκατέντες χρόνια και της έμπιστευόταν πολλά του μωσικά άκρων και διπλωματικής φύσεως.

'Εν γένει στό σπίτι του δικαίως δεν είχε ποτέ ηγετικό ύπορο και μιλούσε με όλους σαν ίσοι. Οι ιντρότερες του έξι άλλους της ήταν ή καρδιά του. 'Άκομα και διάντον έμαλλων κανέναν από αυτούς, σε λίγο μετανιώνεις και δικιάς νά γελά, γιατί του είχε περάσει πεινή ό ύδωρα του...

Οι τοῖχοι των δωματίων του Καβούρ ήσαν γεμάτοι από καλλιτεχνικές εικόνες, ή διόπτες στό σύνολό τους στοιχίζαν διόλογη περιουσία. 'Ο ίδιος απάντω από τό πρεβεβάτη του είχε κρεμάσει ένα μεγάλο σταυρό και μάια εικόνα της Παναγίας.

'Ο Καβούρ καθέθηκε Κυριακή πρωινή ήθελε νά πηγαίνουν οι ιντρότερες του στην έκκληση. Τούς έδινε μερικές δύορες έλευθερίας, άλλα δεν ύποχρέωνταν νά λειτουργήσουν με τό στανιό.

λέει... Τέτοια πανηρία έγινε δεν τήν ήξερα. 'Από αύτον τήν ξεμάθη.
'Η παρέα έσκασε στά γέλια.

Τότε ή γοητά κούνησε τό κεφάλι της, σάν κάτι νά θυμήθηκε πάλι, και είπε:

— Κι' δώμας μή γελάτε!... Νά, έδω λίγο παραπάνω, στό καλντερήμη τό παλιό, δεν είδε δικαίως παραπάνω, μάια νύχτα πού περινόδες, ένα γέρο με γένεια μαρκών, πού καθόταν και επίνε τουμπούνα;... Πλησίστε και τόν χαιρέτησε, μάια μιλά δεν τούντε έκεινον. Τόν ξαναχαιρετάει... Τίποτα! Τότε κατάλαβε και έκεινος και έφυγε και δεν έξαναπέρασε από έδω τή νύχτα!... 'Ηταν δώμας καλύτερος, φάνεται, και δικαίως Σατανάς από τον άνθρωπον, γιατί κακό δεν έκανε ποτέ...

Τώρα έπιπτων πειά νά δροσίζη. 'Η δρεξεί ξανάρθε στήν παρέα. Και τούς έπιπτως δύοις ένα κέφι δινατάρη γιά αστεία.

Γύρισε τότε ένας από τους στή γοητά και τή φωτησε γελάντας κάτω από τή μεγάλη μύτη του:

— Έχει τόδα Σατανάδες έδω πέρα, γοητά;
'Η γοητά τόν κάτιτσε:

— Τί λέσ; ωρτησε.

— Έχει έδω πέρα τώρα Σατανάδες;

— Σατανάδες είπες; Σάν και έσταν πλήθος!...

ΣΤΑΜ. ΣΤΑΜ.

ΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ

ΑΠΟ ΤΟ "ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΕΡΟΤΟΣ,"

(Τής ETIEN PE-Y.)

Μονάχα μιά στιγμή ήταν οργεια στή γυναίκα, κατά τήν όποια δεν μπορει νά πή φέμιμα. 'Αλλά τότε κανένας δεν σκέπτεται νά τή φωτίση.

'Άμα αισθάνεσθε διτι μιά γυναίκα σας δινήκει ψυχή και σώματι ως έτενε άληθηνή σκλάβα ανάμεσα στά χέρια σας, αύτό σας διαθέτει στό νά τής φέρνεσθε με περισσότερη σκληρότητα παρά με τρυφότητα.

'Η νύχτα είνε τό κράτος τών κλεφτών, τών νυχτερίδων και τών γυναικών.

'Η τιμούτης είνε πολλές φορές ζήτημα φιλοτυπίας.

Είνε δύσκολο γιά μιά γυναίκα νά συμβιβάση τήν άρετή της με τή γούνα της.

'Ο έρωτας είνε μιά μακρύν αληνούδια καμωμένη από απάτες και παρεξηγήσεις.

'Η γυναίκα είνε θύμα τού άνδρός, δικαίως της καρδιάς, ή καρδιά τών αισθήσεων και δικαίως την φυσικῶν νόμων.

'Η στεγνότερες καρδιές ήσαν συχνά στήν άρχη ή πάλι εναίσθητες.

'Ο έρωτας μοιάζει με τήν ψώρα. 'Οσο περισσότερο φαγούρα νούσθετε.

'Η γυναίκες έξιμων τίς αποταλμείς της ψυχής μέχρις διανοίαν γυναικών τήν ήδονή. Μόλις θύμως μάθουν τή γλώσσα τών φιλιών, άπιδιάζουν νά άκουν αισθηματολογίες.

Γιά τόν άνδρα ή έρωτικές άναμνήσεις είνε προτινάντων αναμνήσεις ματαδούσιας. Γιά τή γυναίκα είνε αναμνήσεις ήδυταθείας.

'Η δινού μεγάλες φιλοδοξίες της γυναίκας είνε νά έκτενεύτη στήν ποιητή και θαυμασιό στόν κομιστή της.

Στήν άρετή μιᾶς άσημης γυναίκας ήταν οργεια στήν πάντα μιά διαμαρτυρία κατά τήν ώμορφιάς.

'Αδύνατες ψυχής δεν είνε αυτές πον παίνουν νά άγαπούν, άλλ' απεναντίας δύσες έπιμένουν στόν ίδιο έρωτα.

'Η πάστι δεν δειγνεί τίποτε άλλο παρά άκινησία της καρδιάς.

Δέν πρέπει νά χτυπάτε ποτέ τή γυναίκα με λουλούδια. Η πρέπει νά χτυπάτε μ' ένα μεγάλο φαδό.

'Η φιλιά μιᾶς γυναίκας είνε πράγμα πολύ έπιθυμητό γιά έναν άνδρα πον δεν έχει... έπιθυμίες.

'Ο έρωτας του άνδρος αποτελείται στό νά γίνη κυρίαρχος της γυναίκας.

'Η φιλαρέσκεια είνε παγίδα, τήν όποια ή γυναίκα στήνει στόν άνδρα και στήν δοπία πέφτει αυτή πάντα πρωτη.

'Η πρωτες μέρες έρωτικο δεσμού δέχονται ένα θέλγητρο μοναδικό και άσυγκριτο πον δεν τό ξαναβούσκει έπειτα κανείς.

'Ένας έχεμυθος άνδρας έμπιστεύεται τά μυστικά της καρδιάς του μόνο στους φίλους του. Τό δυστύχημα θύμως είνε διτι σε πέποντες περιστάσεις άνασσαλώνται σχεδόν κάθε μέρα καινούργιους φίλους.

'Ο άνδρας και ή γυναίκα πον γεννήθηκαν γιά τόν έρωτα, αισθάνονται και μαντεύονται δικαίως πλήθος.

'Ένας σύνγυρος πον διπατάται, δεν έχει άναγκη νά τιμωρήση δικαίως τη γυναίκα του. 'Η τιμωρία θά τής έρθη άπο τόν φίλο της.

Πολλές γυναίκες συγχίζουν τά πρόσωπα και τά πράγματα. Μερικές προσφέρουν στους φίλους των μάια άγαπη έντελως μητρική. 'Αλλες άγαπον τά παιδιά τους με μιά στοργή σχεδόν έρωτική.

'Η φιλαρέσκεια προφυλάσσει τις γυναίκες από τήν άρετη.

'Η καλλονή μιᾶς τίμας γυναίκας φαίνεται σαν νάχη πάντα κάποιαν άτελεια.

